

Hof van Beroep Gent: eindelijk pleidooien Anja Hermans vs Electrabel kerncentrale Doel (13.10.10)

Gisteren namiddag konden eindelijk de pleidooien doorgaan voor het Hof van Beroep te Gent rond de milieuactiviste Anja Hermans. Zij deed vanaf juli 2007 tot eind 2008 talrijke burgerinspecties omtrent de kerncentrale van Doel. Deze inspecties werden gevoerd in het kader van vreedzame burgerlijke ongehoorzaamheid, rond de onveiligheid van de kerncentrale. Zij stelde hier met samenwerking van Friends Of The Earth en Groen! een lijvig dossier van op. Ondanks dat exploitant Electrabel verbeteringswerken uitvoerde naar aanleiding van de gebreken die Hermans meldde, werd de klokkenluidster door energiereus Electrabel gedagvaard.

In maart 2009 werd Hermans door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot 8 maanden effectieve celstraf, een boete van 1.100 euro en een straatverbod rond de kerncentrale van Doel voor onbepaalde duur in een perimeter van 500 meter.

De veroordeling wekte bij tal van organisaties en politieke partijen verontwaardiging op. Hermans tekende Beroep aan tegen het vonnis; de zaak werd echter al reeds twee maal uitgesteld. De eerste keer omdat de advocaat van Electrabel zogenaamd zijn conclusies niet had rondgekregen (terwijl hij hier 3 maanden de tijd voor had gehad), een tweede maal omdat diezelfde advocaat veel te laat zijn conclusies indiende.

Vandaag kon er dan eindelijk toch gepleit worden. De advocaat van Hermans hekelde vooral het feit dat Electrabel hun dagvaarding zo had opgesteld dat bepaalde wetsartikelen die door Electrabel werden aangedragen zelfs niet van toepassing zijn op zijn cliënte. Hermans werd veroordeeld voor woonstschennis, overtredingen van de zet op de ioniserende stralingen en het beschadigen van het gaashekwerk.

Voor dat laatste (gaten in het hekwerk werd overigens Greenpeace al veroordeeld in 2006, zij tekenden ook beroep aan tegen dit vonnis; deze zaak moet nog voorkomen. Het spreekt uiteraard voor zich dat men het zogenaamd maken van deze gaten onmogelijk twee maal kan berechten. Ook over de zogenaamde woonstschennis bestaat er betwisting; er bestaat nergens een officieel document dat kan aantonen dat er op de kerncentrale van Doel effectief mensen wonen. En de wetsartikelen rond de ioniserende stralingen zouden betekenen dat Hermans effectief met radioactiviteit in aanraking zou zijn geweest, bovendien is deze wet enkel geldig in tijden van oorlog.

Electrabel spreekt zichzelf overigens ook tegen in haar eigen conclusies en ook het hoofd van de Dienst Bewaking van Kerncentrale Doel sprak zichzelf in verscheidene PV's al tegen. Consternatie ook alom toen Electrabel's advocaat ook nog meedeelde tijdens de zitting dat het hier niet ging om het proces Electrabel tegen Hermans Anja maar om de veiligheid van de kerncentrale in het algemeen. Blijkbaar weet men het zelf niet meer zo goed bij Electrabel?

Ook Hermans hield haar eigen pleidooi. De tekst vindt U hieronder:

Op datum van 18 december 2007 vond er een gesprek plaats tussen Electrabel, Pol D' Huyvetter (Voormalig Friends Of The Earth, nu werkzaam bij Mayors For Peace) en mezelf. Tal van contradictorische uitspraken vielen hier toen op.

De contradictorische uitspraken waarover ik het hier heb zijn te vinden in het dossier op blz 56 waarvan ik letterlijk citeer:

“Zo stelde men, dat de buitenomheining (eerste perimeter, of eigendomsperimeter) hun geen zorgen baart,...

Men durfde zelfs stellen, dat deze er als afbakeningzone staat, voor burgers die met hun hond gaan wandelen,..."

Beter nog vond ik de uitspraak(letterlijk): "Dat we deze evengoed ook zouden kunnen weghalen"
Bovendien blijkt dat Electrabel de eerste perimeter bekijkt als een publieke ruimte, aangezien hier ook burgers aan en afwandelen om een fiets te komen halen voor de eco-route.(Natuurpunt).

Indien de eigendomsperimeter van kerncentrale Doel dan blijkbaar wordt aanzien als een publieke ruimte die toegankelijk is voor iedereen, dan vraag ik mij af, op welke grond de dagvaarding van Electrabel dan wel gebaseerd is?

Electrabel zegt zélf dat de eigendomsperimeter overdag voor iedereen toegankelijk is,...als we dan kijken naar ARBIS waarin sprake is dat deze ARBIS van toepassing is op "alle handelingen die een risico KUNNEN inhouden ,..." dan moet Electrabel bij wijze van spreke elke bezoeker die zich op de eigendomsperimeter bevindt zien als een potentieel gevaar. M.i. spreekt Electrabel zich hier enorm tegen, ...dagelijks bevinden er zich altijd personen op deze eigendomsperimeter die géén volmacht hoeven te vragen om de site te betreden. Bijgevolg stel ik me bij tenlastelegging C in het bijzonder bij art.19 enorme vragen, ..

Electrabel heeft het over personen (blz 14 van hun huidige conclusies) die "er bij geregelde en blijvende aanwezigheid niet horen te zijn" welke wettelijke criteria hanteert Electrabel hier? Hebben zij dé beslissingsmacht over wie al dan niet in de buurt van KCD mag wandelen, verpozen? Ik beschouw dit dan ook in directe lijn naar weeral NGO's, organisaties, activisten en vakbonden die Electrabel inderdaad niet graag ziet komen,...

Op blz 4 van hun huidige conclusies zegt Electrabel dat ik nog aanwezig ben geweest in de onmiddellijke omgeving van kerncentrale. Aangezien tijdens een lopende Beroepsprocedure het vonnis " bevrinst" is het straatverbod niet bestaande. Bovendien is juist dat straatverbod een betwisting waarvoor Beroep werd aangetekend. Ik beschouw dit nog steeds als een inbreuk. Bovendien heb ik in Doel gewoond, en een groot deel van mijn vriendenkring woont daar nog, zelfs binnen die 500 meter. Het straatverbod aan sich maakt dat ik bij deze dan belet zou worden om bij hen thuis op bezoek te gaan. Wanneer de burgerlijke partij hier toch op wenst te blijven doordrammen, kan hén paranoia worden verweten. Bovendien spreekt Electrabel zich uit over "vermoedens". Een rechtbank spreekt zich uit aan de hand van feiten. Bovendien ontbreken dan ook de PV's van de zogenaamde vaststellingen van mijn aanwezigheid bij deze conclusies.

In het vonnis van de rechtbank van Dendermonde,u gekend onder notitienummer De. FX 102181/07 leest men op blz in 3.3 het volgende:

“ Het is de beklagde vanzelfsprekend toegelaten haar mening te uiten en acties hierover op te zetten , echter niet door het plegen van misdrijven die zelf de veiligheid van de kerncentrale , en van haarzelf in het gedrang brengt”.

In de nota van burgerlijke partijstelling van Electrabel dd van 26 januari lezen we dan echter dat :

“ Als gevolg van het gedrag van mevrouw Anja Hermans en inzonderheid van de verdachte handelingen die zij stelt in de onmiddellijke omgeving van de centrale , dient de NV Electrabel systematisch de veiligheidsprocedure “ subversieve acties” op te starten , waardoor de normale exploitatie van de centrale wordt verstoord. Daardoor moeten immers soms extra bewakingsagenten worden opgeroepen teneinde hetzelfde of een even stabiel bewakingsniveau te kunnen handhaven of waarborgen , aangezien een deel van de bewakingsploeg zich immers bezig houdt met het observeren van Anja Hermans . De toegangen tot de site, de gebouwen en achterliggende lokalen

daarentegen worden bovendien ernstig vertraagd omdat, bovenop onze reeds strenge toegangscontroles , nog supplementaire bewakings –en toezichtmaatregelen dienen te worden getroffen. Hierdoor ontstaat tijd- en financieel verlies omdat bepaalde onderhoudswerken en controleronden in die omstandigheden pas later zullen aangevat worden , zowel voor het eigen personeel , als door derden-contractors . Bovendien diende de NV Electrabel als gevolg van die handelingen steeds opnieuw de politiediensten te verwittigen.”

Electrabel geeft hier blijk, dat het rondwandelen van 1 persoon rond de site van kerncentrale van Doel blijkbaar genoeg is, om de werking ervan te verstoren. De redenen van mijn rondgewandel was gekend bij Electrabel, het omvat de openheid die burgerlijke ongehoorzaamheid omkaderen. In de nota van de burgerlijke partijstelling komt echter ook wat anders naar voor: Tijd-en financieel verlies. Waarom? Omdat men extra bewakingspersoneel heeft ingezet? Is het niet de logica en de garantie die burgers moeten hebben dat een kerncentrale ten allen tijde degelijk bewaakt moet worden? En niet enkel wanneer men weet dat 1 persoon stelselmatig zich in de buurt bevindt? Wil Electrabel hiermee eigenlijk zeggen dat bij onvoorziene omstandigheden zoals een mogelijke “ bestorming “ van de kerncentrale zij hier niet op voorzien zijn? Moet de veiligheid letterlijk inboeten wegens “financieel gewin? ”

Electrabel schermt op pagina 5 van huidige conclusies opnieuw over hun “schitterende” veiligheid. Nochtans heb ik op 17 november 2008 een uur 's nachts rondgewandeld op de site , zonder te zijn opgemerkt, bovendien laat Electrabel in een ander PV weten , (omtrent weeral een "vermoeden" omtrent mijn aanwezigheid rond de kerncentrale 's nachts), dat men dit niet zeker kon zeggen,aangezien men door het regenweer toen geen goed beeld had met hun bewakingscamera's, hetgeen toch wel verontrustend is, dat men dit weet,...het hebben van bewakingscamera's is dus in sommige omstandigheden (zoals regenweer) geen echte beveiliging. Bovendien blijkt uit het dossier dat de bewakingsagent die mij in geuren en kleuren vertelde waar en hoe de technische complexen beveiligd zijn (en daarmee zijn deontologische code breed overtrad) nog steeds in dienst is.

Omtrent het gesprek in december 2007 op de site van kerncentrale Doel is het opvallend, dat men hierna effectief bomen/struikgewas is beginnen rooien die het zicht belemmerden qua veiligheid op de site, men daarna ook de gaten in de omheining is beginnen repareren waarvan wij foto's hadden voorgelegd, en men extra verlichting heeft aangebracht op de plaatsen waar dit niet het geval was, Allemaal elementen die toen zijn aangedragen tijdens dit gesprek op 18 december 2007.

Op pagina 6 en 7 van hun huidige conclusies, laat Electrabel uitschijnen dat enkel de officiële instanties recht van spreken hebben, wat frappant is, aangezien wij nu in een tijd leven dat burgers steeds meer hun stem willen laten horen met betrekking tot bepaalde problematieken. Ik verwijs hiervoor naar bv de inspectie van de Bomspotters op Kleine Brogel die tot in een bunker zijn geraakt waar kernkoppen worden opgeslagen, (vorige week) én als ander vb: de actie van Greenpeace (ook vorige week) die 2 vaten radioactief slib en zand (waaronder ook slib en zand afkomstig uit de Molse Nete) op de stoep aan de ingang van het Europese parlamentsgebouw plaatsten om eraan te herinneren dat kernenergie geen schone energiebron is.

“Men wil ons doen geloven dat het kernafvalprobleem onder controle is terwijl wij in de openlucht en op publiek toegankelijke plaatsen gedumpte radioactieve stoffen vinden!” zei Eloi Glorieux, nucleair campagneleider van Greenpeace omtrent deze actie. Ik beschouw de uitlating van Electrabel zijnde dat enkel de officiële instanties recht van spreken hebben dan ook als een schaamteloze vuistslag naar elke actievoerder,organisatie, NGO,... die hun stem willen laten horen omtrent kernenergie en de gevaren die het gebruik van kernenergie onlosmakelijk met zich meebrengt.

Echter moeten we niet verschieten dat Electrabel zulke bewoordingen hanteert die wel vaker heel

dicht grenzen aan het opportunisme.

Datzelfde opportunisme waarvoor Electrabel algemeen bekend is als we het hebben over de 21% BTW die zij heffen betreffende de productie van elektriciteit en waarvan de kostprijs naar schatting 15 tot 25 euro per megawattuur is, maar doorrekent aan de gezinnen op de factuur met een prijs tussen 223 en 240 euro per megawattuur. En dit met nochtans fiscaal volledig afgeschreven kerncentrales. Alle studies tonen aan dat de Belgische consument al 20 jaar te veel betaalt voor zijn elektriciteitsfactuur. Minstens 12 miljard euro teveel, met gemiddeld 137,000 euro per gezin.

Of het hand in hand met SPE hebben laten betalen van hun klanten voor uitstootrechten die ze zelf gratis krijgen, en die de Belgische bedrijven in totaal 328 miljoen euro kosten en sinds 2005 het kostenplaatje al oploopt tot 1,5 miljard of de zogenaamde 'windfall- profits'. Waarvan Electrabel beweert dat ze zogezegd "niet bestaan"?

Een ander voorbeeld: het groene imago dat Electrabel zich wenst aan te meten. Terwijl Electrabel biomassa stookt in verouderde centrales met een laag rendement. Zodat tot zestig procent van die kostbare biomassa verloren gaat. Dat even terzijde.

Of is het omdat Electrabel simpelweg geen kritiek kan verdragen aan haar adres, en in plaats van daadwerkelijk de problemen aan te pakken en verantwoordelijkheid te nemen men liever het pad verkiest om mensen de mond te snoeren en te criminaliseren, hetgeen Electrabel ook systematisch toepast op activisten: om enkel voorbeelden te geven:

Op 1 juli 2002 demonstreerden Greenpeace-activisten op en aan de kerncentrale van Doel. Zij protesteerden tegen de blijvende discriminatie van hernieuwbare energie. Actievoerders beklommen toen de koeltoren van de kerncentrale en ontplooiden een spandoek: "Stop met kernenergie".

Deze actie werd gehouden door Greenpeace om de duidelijke boodschap mee te geven dat kernenergie als het ware het elektriciteitsnet bezet en blijft genieten van tal van voordelen die bijvoorbeeld windenergie ontzegd worden. Er werd toen ook een duidelijk signaal gegeven dat pas als deze discriminatie wegvalt, het enorme potentieel aan windenergie zich kunnen ontplooiën op industriële schaal.

Naar aanleiding van deze actie diende Electrabel klacht in en veroordeelde de correctionele rechtbank van Dendermonde Greenpeace-Belgium tot een geldboete van 8.250 euro met uitstel en het betalen van een materiële schadevergoeding aan Electrabel. De milieuorganisatie werd schuldig bevonden aan het binnendringen van de nucleaire terreinen van de kerncentrale van Doel zonder vergunning, het beschadigen van de omheining en het onwettig gebruik van radio- en zendapparatuur.

De zaak is nog steeds in beroep hangende. De actie van Greenpeace verliep vreedzaam, er was geen fysieke schade aan individuen noch aan de eigendommen van Electrabel. De gaten in het gaashekwerk die er tijdens deze actie van Greenpeace wellicht toen al waren werden door dezelfde Dendermondse rechtbank nog eens in mijn schoenen geschoven, ondanks het feit zoals eerder gezegd, ik de ganse omheining van kerncentrale Doel in juni 2007 fotografeerde en we Electrabel hiervan inlichtten.

Op 25 oktober 2006 drongen een dertigtal activisten van Greenpeace de kerncentrale van Doel binnen.

Electrabel mag beweren wat ze willen, maar deze actie toonde overduidelijk aan hoe het gemakkelijk het is om de zogenaamde veiligheidsperimeters te omzeilen.

Met enkel wat ladders, een stel stevige benen die er de tred inhielden en klimmateriaal klommen de vredevolle milieuactivisten vlotjes over de omheiningen en daarna op het dak van één van de kernreactoren om vervolgens met zwarte verf een barst te schilderen van op de kernreactorkoepel naar beneden toe, een andere groep van Greenpeace-activisten was ook al zonder al te veel moeilijkheden op één van de koeltorens geklommen en schilderden daar het woord "Périmé –

Vervallen” op.

Met deze actie wil Greenpeace de veroudering van de Belgische kerncentrales en de veiligheidsproblemen die dat met zich meebrengt, aanklagen. Greenpeace wilde ook de politieke verantwoordelijken aanzetten tot een propere elektriciteitsproductie en vroeg ze steenkool en kernenergie de rug toe te keren. Het is perfect mogelijk de vervuilende elektriciteitsvoorziening achterwege te laten door te investeren in meer energie-efficiëntie en de elektriciteitsproductie te heroriënteren naar hernieuwbare energie zoals biomassa, zon en windkracht. Door in kernenergie te blijven investeren, worden alternatieven afgeremd.

Op 19 december 2006 vonden er verschillende Greenpeace-demonstraties plaats aan alle zeven steenkoolcentrales en nucleaire sites in België. Activisten schilderden toen de woorden “Périmé – Vervallen” op de grond voor de kerncentrales. Deze acties wilden de aandacht vestigen op de kans dat er een nucleaire ramp voorvalt in kerncentrales die ouder zijn dan twintig jaar, elk jaar beduidend toeneemt. De Belgische reactoren van Doel 1 en 2 en Tihange 1 zijn dertig jaar oud. Alle operationele kernreactoren vertonen ernstige veiligheidsgebreken, die niet opgelost kunnen worden door het verhogen van de veiligheidsmaatregelen. Vooral in reactoren die ouder zijn dan twintig jaar, zou het risico op een nucleair ongeval elk jaar gevoelig toenemen. De ouderdom leidt er tot de aftakeling van vitale onderdelen, die vaak pas opgemerkt wordt wanneer het (bijna) te laat is. Ook de liberalisering van de elektriciteitsmarkt bedreigt de veiligheid van de kerncentrales. Deze vrijmaking zorgde immers voor verminderde investeringen in veiligheid. Dat werkt slijtage in de hand en doet de veiligheidsmarges dalen.

En dat die problemen er zijn is duidelijk; al worden ze door Electrabel het liefst verzwegen want ja; om het ironisch te stellen; de kerncentrales hebben een ‘schitterende veiligheidscultuur’ Hoezo?

Doel 1 en 2 hebben in de zomer van 2003 hun energieproductie moeten verminderen. (De temperatuur van het koelwater dat de centrale in de Schelde loosde bleek veel te hoog te zijn, diverse veiligheidsonderdelen van de centrales Doel 1 en 2 bleken niet bestand te zijn tegen de hoge temperaturen). Het AVN heeft daarop medegedeeld dat Doel 1 en 2 duidelijk ouderdomsverschijnselen vertonen.

De dubbele wand die de centrales Doel 1 en 2 moeten beschermen, hebben microbarsten vertoond, waardoor er water insijpelde. (Deze problemen werden vastgesteld in zones waar de veiligheidskleppen en leidingen in contact zijn met de reactor).

In de controlekamer van Doel 1 en 2 zijn er problemen met de waterdichtheid.

In Doel 3 is er een verontreiniging met Polonium 210 geweest. En in Doel 4 was er op 21 maart 2003 een panne in een turbinesysteem en werden er vossen teruggevonden achter de pomp van een systeem dat bij een ongeluk de kernreactor zou moeten afkoelen.

De nucleaire controle-instanties, degenen die Electrabel dus als de “officiële instanties” vernoemt; zijn niet in staat om een antwoord te bieden op deze vragen. Maar ook een aanslag op een reactor, maar ook op het kernafval of op nucleaire transporten zou kunnen gebeuren. Een ongeluk of aanslag in een kernreactor van het lightwater-type, dat in Doel en Tihange staat, zou kunnen leiden tot een kernramp met meer dan één miljoen slachtoffers van kanker. Bovendien zou het aanleiding kunnen geven tot de ontruiming van een gebied van 100.000 vierkante kilometer, of ruim drie keer het Belgische grondgebied.

Electrabel diende toch andermaal klacht in tegen Greenpeace om terechte kritiek aan hun adres de kiem in te smoren.

Het resultaat:

Begin februari 2007 werd campagnedirecteur Wendel Trio van Greenpeace gecontacteerd door de politie van Huy voor een ondervraging in verband met de acties in Tihange. Greenpeace werd door Electrabel beschuldigd van het onrechtmatig toegang verschaffen tot privé-eigendom,

bendevorming, bedreiging met het plegen van criminele feiten en het beschadigen van installaties en eigendommen.

In de maanden februari en maart van 2007 breidde dit nog uit,... Greenpeacemedewerkers en -activisten werden gecontacteerd en ondervraagd door de politie van Huy, Oudenaarde, Dendermonde en Mol. Electrabel had vergelijkbare klachten ingediend in de verschillende juridische districten waar de Greenpeace manifestaties hadden plaatsgevonden.

Als 'kers op de taart' werden op 22 maart 2007 werden de kantoren van Greenpeace doorzocht en op zijn kop gezet en werd de server van Greenpeace in beslag genomen door twintig agenten van de Federale politie met een huiszoekingbevel.

De aanleiding was een klacht die Electrabel indiende in het Brusselse juridische district als reactie op de actie van 27 oktober 2006 voor de hoofdzetel van de energieproducent in Brussel. Hierbij demonstreerden individuele personen aan één van de drie ingangen en voor een andere ingang werd een zwarte loper van steenkool uitgerold. Greenpeace-activisten waren aanwezig aan beide ingangen met een spandoek met de boodschap 'Electrabel, het is jouw energie die vervuult'. Er werden ook flyers uitgedeeld aan iedereen die het bedrijf binnenging.

Dezelfde dag verklaarde een woordvoerder van Electrabel in de pers dat ze enkel vergoed willen worden voor de geleden schade. Maar Greenpeace heeft nooit een schadeclaim ontvangen van Electrabel om eventuele kosten ter compensatie van schade aan hun eigendommen.

Sinds de huiszoeking op 22 maart en dit tot augustus, werden in totaal ruim 50 verhoren afgenomen van personeelsleden en vrijwilligers, terwijl Greenpeace alle motieven voor haar demonstraties publiceert in persberichten. Peter De Smet, directeur van Greenpeace, verwoorde het zo: "Wij begrijpen niet goed waarom Electrabel terugvalt op een dergelijk misbruik van procedures. Wanneer wij manifesteren zijn onze bedoelingen altijd duidelijk en zullen we niet nalaten die te bevestigen. Het is totaal ongepast ons een huiszoeking op te leggen en ons te verhinderen ons werk te doen. Iedereen weet dat wij geen misdadigers zijn. Greenpeace hoopte dat het gerecht inschikkelijk zou zijn en dat Electrabel eindelijk haar verantwoordelijkheid zou nemen inzake de klimaatverandering."

Open en bloot dus, maar in plaats dat rechtbanken Electrabel op de vingers tikt, werden deze vreedzame activisten vervolgd en gecriminaliseerd.

Dit brengt mij tot de eigenlijke zaak voor het instellen van het Hoger Beroep voor deze rechtbank: Recht op vrije meningsuiting en recht op manifesteren.

Ik kreeg een straatverbod opgelegd om me te verbieden nog in een straal van 500 meter van de kerncentrale van Doel te begeven. Een gevaarlijk precedent dat wordt geschapen en waarin een rechter toegeeft aan de gril van een bedrijf, in dit geval de NV Electrabel. Hieruit kan voortvloeien dat bedrijven die in de toekomst niet wensen dat kritische burgers/organisaties aan hun poorten staan worden beknot in het recht op vrije meninguiting en het recht om te mogen manifesteren.

Een straatverbod wordt normaal uitgevaardigd wanneer een rechtspersoon bedreigd wordt of zich bedreigd voelt door de verdachte. Het gaat hier om fundamenteel burgerrecht: het recht om zich vrij te verplaatsen. Electrabel beziet mij dus als een bedreiging en zal naar alle waarschijnlijkheid alle burgers, organisaties, NGO's, vakbonden en actievoerders die kritiek hebben op hun bedrijf en hun praktijken en de brede beweging tegen kernenergie aldus kwalificeren.

Aangezien een straatverbod ook kadert binnen de omzetting van de federale overlastwet in de politiecodex en dus bijgevolg kadert in de GAS-wetgeving, kan dus gesteld worden dat ik ook nog wordt aanzien als "overlast". Overlast ten aanzien van een bedrijf dat onze bevolking overlast met haar kernenergieleugens, ons leeg knijpt als een citroen met veel te dure energierekeningen en zich ons een onterecht groen imago wil aansmeren. Het kan nog altijd beter!

Veroordeling ook kernbom op de vrije media.

De correctionele veroordeling van 2 maart houdt tevens ook een regelrechte kernbom in, op de vrije media, namelijk de burgerjournalistiek. Ik werd/wordt in het ganse dossier en de gerechtelijke vervolging ondersteund door Indymedia.be, nu omgedoopt tot De Wereld Morgen.

In België en Nederland kan iedereen zich burgerjournalist noemen

Het aantasten van het recht op vrije meningsuiting dreigt een voorgaande te worden dat de mogelijkheden van alle journalisten – “beroeps”, “burger”, “vrij”, “onafhankelijk” ... in gevaar brengt.. Aldus is dit proces vooral een testcase over de situatie van de burgerlijke vrijheden, de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid.

En kerncentrale Tihange?

Kan hier ook nog de terechte vraag gesteld worden, over hoe het te verklaren valt, dat je aan de ene kant van het land voor Electrabel blijkbaar een “gevaar “ bent of een “ bedreiging” namelijk voor kerncentrale Doel, terwijl men aan de andere kant van het land, een andere kerncentrale die Electrabel exploiteert, namelijk deze van Tihange dan weer blijkbaar geen “ gevaar “ bent. Refererend naar het bezoek aan deze kerncentrale op 14 november 2009 die volgens de gebruikelijke voorafgaandelijke aanvraag gebeurde (6 weken op voorhand ingeschreven en paspoortgegevens verstuurd) en waarbij ik ongestoord door alle veiligheidsscreenings geraakte. Electrabel en het FANC wenste hier aanvankelijk geen commentaar op te geven. Als ik dan werkelijk zo’n groot “gevaar” of zo’n grote “bedreiging” zou zijn, dan had men mij niet mogen toelaten op de kerncentrale van Tihange. Of heeft het zogenaamde ‘schitterende’ veiligheidsbeleid hier echter ook gefaald?

Ik wens graag af te sluiten met volgende persoonlijke mening;Electrabel is een bedrijf die van hun fortuin niets anders bezitten dan de vrees het te verliezen en men maakt regels voor de anderen en uitzonderingen voor zichzelf.Wellicht een eigen invulling van wat mastodont Electrabel als “democratie” bekijkt.

Democratie is echter ook het recht van de luizen om de leeuw op te eten.

Op 27 oktober komt de procureur-generaal van Gent nog toelichting geven over het Beroep dat Greenpeace instelde bij dezelfde rechtbank,de datum van de definitieve uitspraak rond Hermans vs Electrabel zal die dag ook worden medegedeeld.

Krijgt dus nog een vervolg.

Anja Hermans

.

Anja Hermans